

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 519/2022
26.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, Технички центар Ниш, Одсек за техничке услуге Пирот, ког заступа пуномоћник Иван Јовановић, адвокат из ..., против туженог АА из села ..., ког заступа пуномоћник Вујица Петковић, адвокат из ..., ради дуга, вредност предмета спора 282.121,92 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж190/2021 од 05.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 190/2021 од 05.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 338/20 од 08.02.2021. године укинут је у целисти закључак извршитеља Зорана Богдановића од 04.09.2014. године. У ставу другом усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име главног дуга за утрошену електричну енергију исплати износ од 172.215,53 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2013. године па до коначне исплате и износ од 109.906,39 динара на име доспеле, а неисплаћене камате. У ставу трећем обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 190/2021 од 05.10.2021. године потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Пироту у ставу 2. и 3. изреке, а жалба туженог одбијена као неоснована.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, не указујући посебно на разлоге предвиђене одредбом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да не постоје законски разлози предвиђени одредбом члана 404. ЗПП.

Према разлозима другостепене пресуде, тужени је обавезан да тужиоцу плати дуг за утрошену електричну енергију по основу уговора о приступању дугу. Цењен је истакнути приговор застарелости и утврђено да је закључењем споразума о отплати дуга, главни дужник признао дуг и одрекао се застарелости у односу на потраживања која су у том моменту била застарела, док је у односу на потраживања која нису била доспела у смислу одредбе члана 392. став 2. ЗОО прекинут рок застарелости и исти није протекао до дана подношења предлога за извршење. На темељу тако утврђених чињеница, нижестепени судови обавезују туженог да тужиоцу измири дуг, чија висина је утврђена вештачењем.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, Врховни касациони суд је становишта да не постоје разлози прописани одредбом члана 404. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији туженог. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе о наведеном правном питању, нити за разматрањем правних питања у општем интересу или у интересу равноправности грађана. Не постоји ни потреба за новим тумачењем права.

У складу са изнетим, Врховни касациони суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у поступку о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Споровима мале вредности, сходно одредби члана 468. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 282.121,92 динара. Следи да против другостепене одлуке донете у предметном спору мале вредности ревизија није дозвољена према врсти одлуке.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић